

"מאמר דניאל" לפרשת "עקב"

כ"ב-כ"ג אב התשפ"ב
גיליון מס' 422

זמני כניסה ויציאת השבת

רבינו תם	יציאת השבת	כניסת שבת	איזור
20:44	19:53	18:43	ירושלים
20:41	19:51	19:01	תל אביב
20:43	19:53	19:03	חיפה
20:41	19:52	19:02	באר שבע

"והיה עקב תשמעון" - אין והיה אלא לשון שמחה. ואיך האדם יכול להגיע לשמחה אמיתית? אם יחיה תמיד במידת הענווה. ישים עצמו כ- "עקב" שהוא המקום הנמוך בגוף האדם כי מי שמנמיך עצמו ומתנהג ב"ענווה" זוכה להגיע לשמחה. ואומר רבי נחמן מברסלב "מצווה גדולה להיות בשמחה תמיד" וצריך לזכור שכל המידות הרעות כגון: "עצבות" "כעס" וכו'.. מגיעות בגלל מידת "הגאוונה" כי אדם שמתגאה מגיע לידי כעס ועצבות, הוא חושב שמגיע לו הכל ועל כן כאשר הוא לא מקבל את הדבר הוא בא לידי כעס או עצבות חס ושלום. אך אדם שזוכה לידי "ענווה" הוא יודע שלא מגיע לו כלום, ומה שהוא מקבל מאת ה' זה מה שהוא אמור לקבל, ולכן מכוח "הענווה" זוכה להגיע להרבה מידות טובות כגון: אושר שמחה שלווה נחת וכו'..

סיבה נוספת שהאדם יכול להגיע לעצבות אומר רבנו הקדוש, אם יחשוב האדם שהוא רחוק מה' ואין לו מצוות הוא יכול בקלות להגיע לעצבות, וזה עצת היצר הרע להרחיק אותך מה' יתברך. והעצה לכך היא לזכור תמיד מה שהגמרא בברכות דף נ"ז אומרת, "אפילו ריקנין שבישראל מלאים מצוות כרימון". ואפילו אנשים הכי ריקים הגמרא אומרת עליהם שהם מלאים מצוות כרימון. האדם צריך לזכור זאת ולהתעודד ולא ליפול לעצת היצר הרע שחצה להרחיק אותו מהאור המתוק של התורה, ומה' יתברך. וצריך לזכור יסוד חשוב, אין האדם יכול מול היצר הרע אלא אם ה' עוזרו, כמו שאמרו חז"ל בגמרא בקידושין, "כי אם אין הקדוש ברוך הוא עוזרו לאדם במלחמת היצר אין האדם יכול לנצח את היצר הרע". ולכן יש להרבות בתפילה ובתחנונים לה' שיצילנו מרשתת של היצר הרע. ואם קשה לו להזכיר ולהתפלל לה' שיעזור לו מול היצר הרע אז לפחות בברכות השחר כשאומר "ותצילני מיצר הרע" יכוון ויבקש מה' שיציל אותו כל היום מרשתת של היצר הרע. ועצה גדולה להינצל מיצר הרע אפשר ללמוד מהגמרא בקידושין עם רבי עמרם חסידא, שבמהלך הלילה תקף אותו היצר הרע, והוא הסתכל מבעד לחלון לכיוון הקומה השניה היכן שהיו הנשים, והגמרא מספרת שלקח סולם כבד, שאפילו הרבה אנשים לא יכולים להרים, ומכוח היצר הרע הוא הצליח להרים את הסולם לבד, החל לטפס ואז שראה שהוא עומד לחטוא הוא צעק "אש בבית עמרם" יצאו תלמידיו וראו אותו מטפס על הסולם לעליית גג להיכן שהיו הנשים, ואמרו לו תלמידיו "ביישת אותנו" שהרי הוא היה הרב שלהם, ואמר להם "מוטב לי שאתבייש בעולם הזה ולא בעולם הבא". כלומר אני מעדיף להתבייש פה בפניכם ולא חס ושלום להיכשל בעבירה ולהתבייש בעולם הבא. וזה מה שאמר רבי יוחנן לתלמידיו לפני שנפטר, הלואי שיהיה מורא שמיים עליכם כמורא בשם ודם.

בפרשת השבוע נאמר, "ומלתם את ערלת לבבכם" ובהמשך ספר דברים בפרשת ניצבים נאמר "ומל ה' אלוקיך את לבבך" ומכאן רמז למה שאמרו חז"ל הקדושים בגמרא, "הבא להיטהר מסייעין בידו". תחילה אתה עושה צעד, התקרבות קטנה מצדך- "ומלתם את ערלת לבבכם" ולאחר מכן, ה' יתברך - "ומל ה' אלוקיך את לבבך". וזה מה שאמרו חז"ל הקדושים, בגמרא במסכת יומא, דף ל"ט, אדם מקדש עצמו מעט מלמטה מקדשים אותו הרבה מלמעלה. ועוד נאמר על כך במדרש שיר השירים, "פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם פתח כפתחו של אולם". וזה הזמן לעשות צעד קטן לכבוד ה' ולהתחזק, לקראת חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, לקראת ראש השנה ועשרת ימי תשובה, ויום הכיפורים. ה' יתברך רחום וחנון מחכה לכל יהודי שיחזור בתשובה, תמיד ניתן לעצור הכל "סור מער" ולחזור בתשובה ולתקן את מעשיך "עשה טוב". ומה שהיה היה, העיקר להתחיל מהתחלה. כאשר האדם עוזב את החטא, ומתנתק מהעבירה ושב בתשובה, אם עשה זאת מיראה "דדונת נהפכים להיות שגגות" אך השב בתשובה מאהבה, "דדונת נהפכים לזכויות" (גמרא ביומא, דף פ"ו עמ' ב'). וידוע המעשה עם הרב שהלך בדרך בשעה מאוחרת וראה את האור דולק בביתו של הנגר, ריחם עליו הרב והלך לשאול בשלומו ולבדוק מדוע הנגר עובד עד שעות כה מאוחרות, אולי הוא צריך עזרה בפרנסה. הרב נקש על הדלת, וכאשר הנגר ראה את הרב, חיך ושאל "במה זכיתי שכבוד הרב מבקר אותי" והרב שאל לשלומו ומדוע הוא עובד עד לשעה מאוחרת זו, ענה לו הנגר כך "כל עוד הנר דולק, ניתן עוד לתקן". אומנם הנגר התכוון לנר שדולק אצלו ומאיר לו כדי לעבוד, אך מוסר גדול ניתן ללמוד מכך בעבודת ה', אין נר אלא נשמת אדם, כל עוד הנשמה פועמת ואנו חיים, ניתן עוד לתקן....

"גם כאשר סיבת העצבות היא ההתרחקות מה' יתברך עדיין יש בה מן הכעס שלא נעשה רצונך, החלף את העצבות בגעגוע ובבקשה להתקרב לה' יתברך" (רבי נחמן מברסלב)

העלון מוקדש לעילוי נשמת

חזלה בת חביבה	משה בן שיה	שרה בת חביבה	אהרון בן חזלה	נוריה בת נעימה
יוסף בן זוהרה	ביסקה בת שרה	יוסף בן ביסקה	חי בן ירדנה	אורלי בת סעידה
יהודה בר אסתר	חביבה בת ציפורה	דוד בן חביבה	חנניה בן אסתר	אהובה בת נג'את
אלרואי בן אורטל	רעות בת זהבה	טאוס בת זיבה	גרשון בן רחמה	אסתר בת לאה
עזרא בן חזמה	דביר בן יוכבד	יהושוע בן רבקה	יצחק בן רחל	שרה אקדס בת זילפה שמעון בן עיישה

סיפורי מופת על הצדיק הקדוש בבא סאלי

פעם אחת הגיעו לבבא סאלי זוג שהיו נשואים כ- עשרים שנה ולא נפקדו בילדים. הבעל אמר לאשתו - ההלכה אומרת שלאחר 10 שנים ללא ילדים יכול האדם לגרש את אשתו, ומה נעשה? אמרה לו אשתו מלך לבבא סאלי הצדיק והוא יחליט ויתן את ברכתו. הבבא סאלי שמע את סיפורם ביקש מהם כמה רגעים לבדו, והחל לבכות דמעות מבלי שיראו אותו.. לאחר כמה רגעים חזר אליהם ואמר "בעוד 9 חודשים יהיו לכם ילדים" הבבא סאלי ראה שהזוג לא כל כך שמח ונראה בהלם, ואי וודאות. ולכן כדי לשמח אותם ולגרום להם לביטחון גדול בה', ביקש הבבא סאלי מהבעל לקנות עגלה מיטה ובגדים לתינוק. לאחר ששמעו זאת, שמחה פרצה מבני הזוג והם הודו לצדיק ושבנו לביתם בשמחה. בנו של הבבא סאלי ראה את כל המעשה מהצד ושאל את אביו "מדוע שברכת את בני הזוג בכית?" אמר לו הבבא סאלי "כתוב בגמרא שהמגרש האדם את אשתו מזבח מוריד עליו דמעות. כאשר ראיתי שהם עומדים להתגרש אמרתי לפני ה' שיחשיב את הדמעות שלי במקום הדמעות של המזבח והעיקר שבני הזוג לא יתגרשו. כמה אהבת ישראל היתה לבבא סאלי שמחה כלנו לאהבת ישראל ולאהבת ה' ויתברך אמן אמן.

הצלחה וזרע של קיימא לתורם לעלון בעילום שם הקב"ה ישפיע עליו ועל אשתו ויתן להם ילדים וממון רב אמן...

רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב צוק"ל

פעם נוכח הצדיק ר' נחמן מברסלב בברית מילה, לפתע נכנס אדם מבוהל והחל לספר שאיזה גוי אחד פיתה את בתו להתנצר ולהמיר את דתה ופתאום נעלמה ולא מוצאים אותה.. חשש האב לחיי בתו והחל בוכה להתחנן לרבינו שיתפלל עליה ויתן לו עצה. אמר לו רבי נחמן כי נמצאת הילדה בעירו של אותו גוי והיא עכשיו אצל הכומר. שאל האיש כיצד אפשר להצילה ולשכנע אותה לחזור בה ולחזור לבית. רבינו השיב לו שייסעו שני אנשים עם עגלת חורף בסמוך אל בית הכומר ובתו תעמוד בחוף וכשתראה אותם הבת תכף תתמלא געגוע ורצון לנסוע עימם חזרה לביתה.. וכך היה בדיוק נסעו שני האנשים עברו ליד בית הכומר הילדה ראתה אותם וביקשה להצטרף עימם בעגלה חזרה לבית אביה.. ובעוד רבינו עדיין בברית המילה, נודע הדבר לערלים הגוים ותכף ומיד לקחו מקלות להילחם ביהודים שלקחו את הנערה מבית הכומר ו"הפריעו לה" להמיר את דתה. כשהגיעו למקום הברית והקיפו את המקום, אנשים החלו לפחד ולנסות לברוח מהברית, אמר להם רבינו "אל תפחדו, החזיקו באמונה בה', כל אחד שיצא החוצה באמונה בה' ויראו איך שהגויים יפחדו מהם ויברחו, וכך היה כאשר היהודים יצאו מברית המילה במטרה להילחם בגויים, הגויים ברחו ונסו משם במהירות כאשר ראו את פניו הקדושות של רבינו רבי נחמן מברסלב.. לאחר מכן השתדל רבינו לשרוך את הנערה עם בחור אחד סנדלר במקצועו והזהיר את אותו בחור "לעולם אל תזכיר לה אפילו בעת קטטה על שרצתה להמיר את דתה, שלא תביישה ולא תבזה אותה בחיים על מעשה זה, ובעבור זה אני מבטיח לך שיהיו לכם ילדים טובים וצדיקים. וכך בדיוק היה נולדו להם צדיקים רבנים ומופלגי תורה ויראי שמיים כפי שברוך רבינו הקדוש..

"אמרי נעם"

פירושים על התורה מפי הרב הקדוש ירום מיכאל אברג'ל צוק"ל

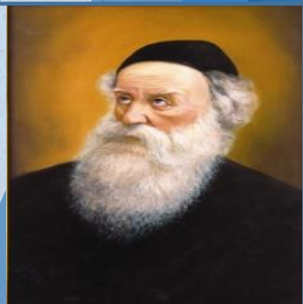
פרשתנו פותחת באומרה "והיה עקב תשמעון". חז"ל במדרש רבה, לימדונו כלל גדול. שבכל מקום שנאמר והיה זה לשון שמחה. ותיבת "עקב" רומזת על מידת הענווה. כמו שנאמר "עקב ענוה יראת ה'" (משלי כב,ד). כלומר שמשפיל את עצמו כמו העקב שהוא האיבר הנמוך ביותר בגוף האדם וכל שאר האיברים דורכים עליו. לפי זה יש לבאר שרמזה התורה באומרה "והיה עקב" שרק כאשר יזכה האדם לקנות בנפשו את מידת הענווה והשפלות, יוכל באמת להיות בשמחה. והטעם לכך: משום שכל זמן שהאדם רודף אחר הכבוד ומרגיש את עצמו לאדם חשוב, הרי שבכל פעם שלא יכבדוהו כראוי, וכל שכן אם יזלזלו בו חס ושלום, מיד הורס את שמחתו, וידאב ליבו על כך שלא כבדוהו כראוי לפי דעתו, ואם כן לעולם שמחתו לא תוכל להיות שלמה. ורק כאשר יסגל לנפשו את מידת הענווה והשפלות, ירגיש את עצמו פחות שבפחותים שאינו ראוי לכבוד כלל, ממילא גם שלא יכבדוהו, אפילו אם גם יזלזלו בו, הדבר לא יגרום להשבת את שמחתו כיוון שהוא מתנהג בענווה ולא בגאווה. כמו שמספרים על יהודי אחד נשוא פנים וכולו אומר כבוד, (גאוותן), ופנה לאחד מגדולי החסידות, וטענתו בפיו "כולם בבית הכנסת דורכים עליי ומזלזלים בכבודי, וליבי מלא צער וכאב על כך תמיד". כששמע זאת הצדיק החסיד, חייך ואמר "כנראה שכבודו תופס את כל השטח בבית כנסת וממילא בכל מקום שדורכים עליו תמיד ידרכו עליך. עצתי היא, שתצמצם את עצמך קצת. ויתן מקום גם לאחרים, וכך לא בכל מקום שידרכו, יהיה זה עליך...."

"בצור ירום"

ביאורים מספר התניא מפי הרב הגאון רבי ירום אברג'ל צוק"ל

אומר השל"ה הקדוש שגזירות אלו באו מחמת הנגיעה של המלאך בכף ירכו של יעקב, עד שבאו החשמונאים ובגודל קדושתם הפכו את כף לפך (של שמן טהור). הם מצאו פך של שמן, פך יש בה פ' כפופה, וכ' סופית פתוחה, לרמז שבחונכה אדם ילמד מוסר, שהפה יהיה סגור, לא לדבר על אף אחד, והכף תהיה פתוחה לתת צדקה לעניים. וזה בא לתקן את הטעות של יוסף ושל השבטים, אצל יוסף נאמר "ויבא יוסף את דיבתם רעה אל אביהם" (בראשית לז). אומר רש"י כל רעה שהיה רואה באחיו בני לאה היה מגיד לאביו, שהיו אוכלין אבר מן החי. ומזלזלין בבני השפחות לקרותן עבדים, וחשודים על העריות. כלומר אצל יוסף הפה שלו היה פתוח. אצל השבטים היתה בעיה אחרת, הם אהבו כסף "כה אמר ה' על שלושה פשעי ישראל... על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעליים". (עמוס ב'). בשביל עשרים שקלים הם היו מוכנים למכור את אחיהם לישמעאלים, על זה נאמר "ויגע בכף ירך יעקב". בגלל שהכף היתה סגורה, כי כל ההבדל בין כף לפך הוא שהאות כ' של כף היא כפופה וסגורה, ובא לרמז ששך ידם היתה כפופה וסגורה שלא לתת לאחרים. אבל ה' פ' של כף היא פתוחה לרמז שהפה היה פתוח לדבר לשון הרע ודברים בטלים. כלומר אצל יוסף הפה היה פתוח להביא דיבתם רעה ואצל השבטים הכף סגורה כי הם התאוו לכסף. והתיקון לזה שתימיד קוראים את הפרשיות וישב מקץ בימי החנוכה כדי לתקן את העניין הזה של הכף והפך. לכן כתוב בגמרא (חולין צא א') ויותר יעקב לבדו" אמר רבי אלעזר שנשתייר על פכין קטנים לרמז על שני פכין, הכף שנפגמה והפך שתיקן..

מֵרֵן הַקְּדוֹשׁ וְהַגָּאון הַרְבֵּי עוֹבְדֵי הַיּוֹסֵף צְדוֹק"ל

בגמרא במסכת כתובות (דף כד:), אמרו, שכל אדם מישראל שאינו כהן, והוא נושא את כפיו ומברך את ישראל בברכת כהנים (יברך ה' וישמרך וכו'), עובר על איסור מן התורה, שהרי נאמר על ברכת כהנים: "לֹא תִבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", אתם, ולא זרים. כלומר, רק הכהנים רשאים לברך בנוסח ברכת כהנים, אבל כל שאר ישראל שאינם כהנים, אסור להם לברך בברכה זו, כשם שאסור להם לעבוד בשאר העבודות של הכהנים בבית המקדש. ולאור האמור מתבאר לכאורה שיש לאסור לברך בנוסח "ברכת כהנים", כל שהמברך אינו כהן בעצמו.

אלא שבגמרא במסכת שבת (ק"ח:), אמר רבי יוסי, שלפעמים, חבריו שהיה כהן, היה מבקש ממנו לעלות יחד איתו לדוכן בשעת ברכת כהנים, והוא, לא היה מסרב, והיה עולה יחד איתו. ומבואר שרבי יוסי היה מברך ברכת כהנים, אף על פי שלא היה כהן! והנהגה זו היא בניגוד למה שלמדנו בגמרא במסכת כתובות ה"ל! וכבר הוקשה קושיא זו לגדולי הפוסקים, ובספר "האשכול" כתב להסביר, שרבי יוסי כלל לא היה מברך ברכת כהנים, אלא היה עולה לדוכן ועומד שם בשתיקה, כאשר חבריו היה מברך את ברכת כהנים. ולפיכך אין קושיא בדברי הגמרא הללו, ולעולם לכל הדעות אסור לשום אדם מישראל לברך בברכת כהנים, שאינה שייכת אלא לכהנים בלבד. ובשו"ת כתב סופר, וכן בספר כף החיים, כתבו ליישב, שאין האיסור בברכת כהנים, אלא דוקא כאשר המברך מתכוין לקיים בברכתו את המצוה לברך את ישראל כמו שנצטוו הכהנים, אבל אם אינו מתכוין לשם מצוה, אלא כאדם המברך את חבריו, אין בזה איסור כלל.

ומדבריהם אנו למדים, שאין איסור לברך בנוסח "יברך ה' וישמרך" וכו', אלא כאשר המברך מתכוין ליטול לעצמו את מצוות ברכת כהנים שנצטוו בה רק בני אהרן, אבל כל שאין כוונתו אלא כאדם המברך את חבריו, ורק הוא תופס לעצמו לשון ברכה שנזכרה בתורה בנוסח ברכת כהנים, אין בזה איסור כלל. ועל כן פסק מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, שאין חשש איסור לברך את הבנים בנוסח ברכת כהנים, מכיון שאין אנו מתכוונים בזה למצוות "ברכת כהנים" כלל. וכן נוהגים רבים מגדולי וצדיקי הדורות, שמברכים את המתברכים בנוסח ברכת כהנים, ואינם חוששים לשום איסור בזה. וכן היה נוהג מרן זצ"ל. אך בודאי שאסור לשום אדם מישראל לעלות לדוכן ולברך בנוסח ברכת כהנים בשעת חזרת הש"ץ, כי ברכת כהנים שעל הדוכן שייכת לכהנים מזרעו של אהרן, ולא לשאר ישראל.

הַרְבֵּי מִלּוּבְבֵיץ' צְדוֹק"ל

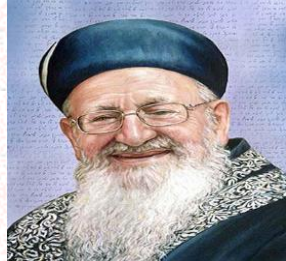
פעם נכנס האדמור האמצעי לאביו רבינו הזקן לאחר ראש השנה, אביו שאל אותו בניגון ידוע "בערל"ע במה התפללת בראש השנה?" והשיב האדמור האמצעי לאביו שהתבוננתי במילים "וכל קומה לפניך תשתחוה" בביטול הקומה של האדם (הגאווה)

ואתה אבא? במה התפללת שאל האדמור האמצעי את אביו האדמור הזקן. " השיב לו בפשטות ובתמימות "התפללתי עם הסטנדר..." האדמור האמצעי התפלל מתוך התבוננות בביטול הקומה (הגאווה) דא"ק – א"ק ראשי תיבות אדם קדמון, ומבואר בתורת הקבלה והחסידות שהכוונה לכל סדר השתלשלות מראש כל המדרגות עד למדרגה התחתונה ביותר.. בכל ראש השנה מתחדשת כללות הבריאה ולא רק בריאת העולם הזה הגשמי אלא גם ככלות סדר השתלשלות הרוחנית.. וזו כוונת דבריו שבתפילת ראש השנה התבונן בכך שכל סדר השתלשלות מתבטל לגמרי בפני הבורא. וזה לשון "וכל קומה לפניך תשתחוה" שכן ההשתחוות בה הראש והרגליים על הקרקע בשווה מסמלת ביטול מוחלט בפני הבורא.. ולכן זו אחת מארבע עבודות שאסור לעולם לעשות לעבודה זרה (רמבם הלכות עבודה זרה פרק ג הלכה ג) וכאשר כל סדר השתלשלות בטל לחלוטין בפני ה' מקבל הקב"ה את בקשת בני ישראל "מלוך על העולם כולו בכבודך" ומחדש הבורא שוב את הווית וחיות הבריאה והעולם..

אומנם רבינו הזקן התפלל בראש השנה "עם הסטנדר" וצריך להבין את משמעות הדברים.

נביא את תשובתו הארוכה של רבינו בשבוע הבא..

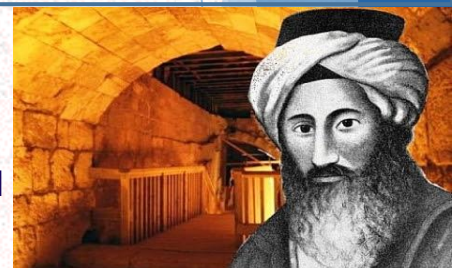
סיפורים על הרב הקדוש והגאון הרב מרדכי אליהו צדוק"ל

אחד מתושבי העיר צפת סיפר לבנו של הרב, הגאון רבי שמואל אליהו שליט"א, רבה הראשי של צפת עיר הקודש סיפור מיוחד: בזמן שהיה תלמיד בכתתו של הרב ופעם התנהג במשהו שלא כשורה והגיעה לו נזיפה חמורה. קרא לו הרב, נזף בו ובידו השניה הושיט לו סוכריה והאיר פניו באומרו: "קח ותברך". הוסיף ואמר אותו תלמיד ברבות השנים: "לא מעט נזיפות ומכות קיבלתי בחיי. אך לא היתה נזיפה שהשפיעה עלי כמו אותה נזיפה מפי הרב, שידע לעטוף את תוכחת המוסר באהבה רבה וכך הצליח לגעת במקום הכי עמוק ופנימי בלבי".

עוד סיפור המעיד על הענווה של הרב: בגודל שקדנותו, היה הרב יושב לילות שלמים בהיכל הישיבה, גורס משנתו בעמקות ובחריפות, כשהוא גומא דפים וסוגיות, משננם ומאחסנם בזכרונו הבהיר. אך במקום גדולתו שם אתה מוצא ענוותנותו, שהיה מתאמץ להסתיר את היקף הישגיו. באחד הערבים, הבחין ראש הישיבה רבי עזרא עטייה שהרב נוטל גמרא מהארון ומתחיל ללמוד מסכת מראשיתה. לפנות בוקר, כששב רבי עזרא לישיבה, נכנס להיכל ובלאט פסע למקום מושבו. תדהמה אחזתו כשהבחין שהוא אוזח בדף מ'. אך פליאתו היתה עצומה שבעתיים, כאשר ראה מה עושה הרב ברגע שקלטו אזניו את הד פסיעותיו. הוא הפך במהירות את הדפים לדף ג' והשים עצמו כמי ששקוע בסוגיה שבדף זה. איש אמת היה רבי עזרא עטייה וגם לרב לא נשא פנים, להתעלם ממה שהוא מנסה להערים עליו. בחביה בלתי מוסתרת קרא: "חכם מרדכי, אתה מגחך עלי?" עד כדי כך הקפידו החכמים להסתיר מתוך ענווה את לימודם ולא השויצו כלל במה שלמדו..

פניני תורה מאת הרב הגאון והקדוש החיד"א הקדוש

"את ה' אלוקיך תירא אותו" - הגמרא במסכת פסחים נאמר "שמעון העמסוני ואמרי לה נחמיה העמסוני היה דורש כל אתים שבתורה. כיוון שהגיע לאת ה' אלוקיך תירא פירש, אמרו לו תלמידיו "רבי כל האתים שדרשת מה תהיה עליהן? אמר להם כשם שקיבלתי שכר על הדרישה והפירוש שלהם כך גם אקבל שכר על הפרישה.. עד שבא רבי עקיבא ודרש את ה' אלוקיך תירא.. לרבות תלמידי חכמים. (פסחים כב:)

מה ביקש רבי עקיבא לבוא ולחדש מהפסוק "את ה' אלוקיך תירא"? לרבות תלמידי חכמים..ולמה זכה דווקא רבי עקיבא לחדש זאת? ומה היה עד שחידש זאת? אלא רבי עקיבא חידש את הלימוד מפסוק זה, כי רבי עקיבא היה הראשון אשר בא בראש המון גדול של תלמידים עשרה וארבע אלף. וכל העם בראותו ובראותם את כל עשרות אלפי תלמידיו יראו ממנו וכיבדו אותו. ממילא נמשך מזה הדבר ששומעים לקולו ומכבדים אותו בקיום ההלכות התורה והמצוות. אך רבי עקיבא רצה להגיד שלא רק במצב שיש לרב כמות ענקית של תלמידים יכבדו את תורתו אלא כל תלמיד חכם שיושב ועוסק בתורה ושונה הלכות יכבדו אותו ולא יסתכלו כמה תלמידים יש לו וכו'.. וכבוד תלמיד חכם הוא ציווי שצריך לקיים לכן דרש דווקא רבי עקיבא את ה' אלוקיך תירא לרבות תלמידי חכמים לכבודה של התורה ולכבודו של ה' יתברך...

הבעל שם טוב הקדוש

פעם אחת, במוצאי יום הכיפורים, לא נראתה הלבנה ברקיע, ולא יכלו החסידים לברך את ברכת הלבנה ולקדשה כנהוג במוצאי היום הקדוש. הבעש"ט (הבעל שם טוב) ראה ברוח הקודש כי אם תחסר מצווה זו בלילה זה דווקא, סימן לא טוב הוא לעם ישראל, חס ושלום. נעצב הבעש"ט מאוד וניסה בכל זאת לעבוד את אלוהיו מתוך מחשבה בהירה וביטחון. הבעש"ט קיווה שאם יצליח בכך תגלה הלבנה את פניה, ושאל מדי פעם את תלמידיו: "הנראתה הלבנה?" אך השמים התקדרו בעבים, ונראה כי הלבנה לא תיראה עוד בלילה זה. חסידי הבעש"ט לא ידעו את מחשבות רבם, וככל שנה ערכו במוצאי היום הקדוש סעודה ושמחה, מתוך ביטחון שתפילתם התקבלה. שמחים היו על עבודת התפילה שלהם במחיצת רבם, שהיה דומה בעיניהם ככוחן הגדול שבבית המקדש, שביציאתו בשלום מקודש הקודשים היו שמחים ורוקדים לפניו. וכך היו החסידים שמחים ורוקדים בהתלהבות קדושה. תחילה רקדו החסידים בחדר החיצוני, ואולם משגברה השמחה דחקו ונכנסו אל חדרו של הבעש"ט. משעלתה עוד השמחה, העזו לבקש מרבם שירקוד עמם ולקחו את רבם בתוך הריקוד. כך עמד הבעש"ט באמצע הרוקדים ורקד עמם. בתוך כך נשמעה לפתע הקריאה כי הנה נראתה הלבנה במלוא יופייה וטהרתה, והלכו כולם לקדש בשמחה את הלבנה.

לשאוף תמיד להתקדם

בהיותו בדרכים, פגש ר' הירש מאפוצ'נו יהודי אחר. שאל אותו ר' הירש: "האם חסיד אתה?" השיב לו האיש: "הלוואי ואזכה להיות אדם פשוט".

אמר על כך ר' הירש: "בצעירותי, כשהייתי עוד נוסע אל החוזה מלובלין, רציתי להיות כמו הבעל שם טוב. ואתה, אם כל בקשתך היא להיות איש פשוט, הרי אפילו לזה לא תגיע".

נכדו של ר' צבי הירש, ר' יחיאל משה, המחיש את הדברים באמצעות הסיפור הבא: לפני מותו ציווה מלך פרוסיה לבנו כי תמיד ינהל מלחמות עם המדינות השכנות.

אמר הבן: "פרוסיה גדולה ורחבה היא, ודי לי בה".

השיב לו אביו: "אם לא תשאף ליותר מכך, גם פרוסיה לא תישאר בידך".

העלון מוקדש להצלחת

מור אבי אוריאל בן ציפורה
מרת אימי ויואן בת נוריה
עזרא (עוז) בן נאווה וליז בת אורלי
אליעד אליהו בן אריאלה
אלעזר בן כוכבה
רבקה בת ז'ולייט
רון בתאל וטליה (משפחת נכפו)

ולהצלחת וברכה של אשתי
היקרה: שילת בת רבקה רחל
ולהצלחת בניי היקרים:
רפאל בן שילת
לאל ישראל בן שילת

העלון מוקדש לרפואת

צ'יצ'אן בן ביסקה
ראובן בן חנה
מיכאל בן זוהרה
דביר בן גאולה
שרה בת נוריה
ימין בן עליזה
שרה בת נוריה
עופר בן שמחה

להקדשות וסיוע בזיכוי הרבים
והשתתפות בזכות הדפסת העלון שלחו
הודעה למס' 0523458725
"כל המזכה את הרבים אין חטא בא על
ידו"

העלון מודפס לזיכוי הרבים
ב"דפוס התאומים" קרית גת

הכוונה הכי גדולה - לב נשבר

פעם אחת ציווה הבעל שם טוב קדוש לתלמידו רבי זאב קיציס, שיכין עצמו וילמד את הכוונות שיש לכוון בתקיעות השופר כי הוא יהיה סמוך אליו בשעת התקיעות בראש השנה. למד רבי זאב את הכוונות ואף כתבם על נייר כדי שיוכל להביט בהם בשעת התקיעות. את הנייר שהכין שם רבי זאב בחיקו. הבעל שם טוב ראה זאת ברוח הקודש וגרם לכך שהנייר נשטט ואבד. כשבא רבי זאב לסדר התקיעות חיפש את הנייר אך לא מצאו. לא ידע רבי זאב כיצד לכוון את תקיעות השופר, והתבייש כל כך. ומתוך כפי תמרורים מעומק ליבו ובלב שבור סידר את התקיעות בלי שום כוונות. לאחר התקיעות אמר לו הבעל שם טוב: "בהיכל המלך יש חדרים והיכלות רבים, ולכל חדר והיכל יש מפתח מיוחד ושונה. אך יש דבר הכולל את כל המפתחות כאחד, והוא הגרזן. בעזרתו אפשר לפתוח כל המנעולים של כל הפתחים כולם. כך הן הכוונות – אלו מפתחות. לכל שער ולכל פתח יש כוונה שונה ומיוחדת, אך המפתח הכולל, הפותח את כל השערים, הוא הלב הנשבר. כאשר ישבור אדם את ליבו לפני ה' באמת ומעומק הלב, יוכל להיכנס בכל השערים בהיכלו של מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא."

אי אפשר להתנתק מהתורה

לאחר שאדם נכנס לתלמוד וטועם את מתיקותו – שוב לא יוכל לעזבו לעולם. ידוע שאחד הדברים הטובים והמועילים ביותר לקרב יהודי לתורה ולמצות הוא לשבת וללמוד איתו תלמוד עם רש"י ותוספות. או אז יכיר לתדהמתו כמה עמקות טמונה בתורה הקדושה, ואם הוא בעל סברא ואינו נטול שוחד של תאוות העולם הזה, שוב לא יוכל לעזוב את התלמוד, לא יצליח להתנתק ממנו. אחד מראשי בית המשפט העליון לשעבר למד בצעירותו בישיבת חברון, הוא היה גאון, אך דוחק הפרנסה אז היה מאוד קשה והוא התפתה לצאת מהישיבה הקדושה וללכת ללמוד בפקולטה למשפטים. כשסיים את לימודו התחיל לעבוד כעורך דין, לאחר תקופה קצרה מינווהו לתפקיד פרקליט המדינה לבסוף נעשה ראש בית המשפט העליון.

באחת מהשבתות השנה ניסה ראש ישיבתו ללכת אליו ולנסות לקרבו בחזרה לתורה ולמצוות, כיון שהיה לו צער גדול מעזיבתו. נכנס הרב וראה יושב על סטנדר מנגן את הגמרא, ובידו השניה מעשן סיגריה. שאלו הרב בצער "בני לאן הגעת? איך אתה יכול ללמוד גמרא ובו זמנית לעשן סיגריה ולחלל את השבת הקדושה?" ענה לו אותו אדם: "כבוד הרב איני מסוגל לעזוב את תאוותיי ולכן אני מעשן, אך מנגד זה, איני מסוגל לעזוב את לימוד התורה, כי כל החכמה של באה ממנה.. אומנם בסוף ימיו התחרט על שעזב את התורה בעבור העולם החולף.. (מתוך משכני אחרון)

סיפור השופר